

[Rager.]

varierede. Ved dette Lovforslag ønsker man ikke at sige, at det er nødvendigt, at Staten griber ind og overtager det hele, som man gjorde det for Jernbanernes Vedkommende. Man ønsker heller ikke at give Reglementer, men man siger: der maa være fornuftige Retningslinier, saaledes at Spændingerne bliver de samme, saa fremtidigt Samarbejde og derigennem Billiggørelse af Elektricitetsproduktionen bliver sikret, og man overlader saa til sagkyndige Folk at stille Forslag, eventuelt kritisere indkommende Forslag.

Man kan spørge, om det er nødvendigt. Jeg kan paapege, at Spørgsmaalet fra Teknikeres Side har været rejst for ca. 20 Aar siden, og at meget vilde have set anderledes og bedre ud her i Landet, hvis man allerede dengang havde taget Spørgsmaalet op til Løsning. Men saa foreslog den Kommission, der i sin Tid var nedsat, ogsaa, at Elektricitetsraadet skulde have den absolutte Afgørelse, naar det drejede sig om Fremskaffelse af mere Strøm til saadanne Centraler, der var i Samarbejde, saaledes at Raadet skulde kunne afgøre, om de maatte udvide selv, eller om de skulde købe Strøm fra andre bestaaende Elektricitetsværker, selvfølgelig under Forudsætning af, at denne Strøm var billigere. Paa det Punkt har Udvalget i Landstinget ændret Loven og taget den absolutte Bestemmelse for Elektricitetsraadet bort. Landstinget har sagt, at Elektricitetsraadet skal have Lejlighed til at undersøge og forelægge Sagen, og det vil jo sikkert i Praksis foregaa saadan, at naar Anmeldelsen er indkommet, vil de inden for Elektricitetsraadet, der kommer til at beskæftige sig med Spørgsmaalet, foretage de nødvendige Forhandlinger med de interesserede Parter, hvis de ikke uden videre kan godkende Forslaget, og derefter skal den saglige Bedømmelse forelægges Offentligheden; det lægger jeg megen Vægt paa, fordi den Omstændighed, at alle Enkeltheder bliver forelagt efter en sagkyndig, upartisk Bedømmelse, er af stor Vigtighed. Man maa jo erindre, at de kommunale Myndigheder, som skal tage de økonomisk ofte vidtrækkende Bestemmelser, ikke har den fornødne Sagkundskab, og der har tillige været Sagkundskab af meget forskellig Lødhed paa Markedet herhjemme. Der har ogsaa undertiden været Tale om, at Sagkundskaben ikke har været helt upartisk. Men alt dette kan vi nu se bort fra og glæde os over, at man her anviser en Vej, der fremtidig vil medføre, at der foreligger en virkelig sagkyndig, upartisk Bedømmelse som Grund-

lag for de kommunale Myndigheders Afgørelse. Kommissionen var altsaa kommet til et andet Resultat, men det sker jo tit, at en Kommission, der sidder og arbejder med et saadant Spørgsmaal, selv om der er Parlamentarikere i den, glemmer de mange psykologiske Momenter, der kan spille ind, og de mange rent lovhistoriske Momenter, Folkeopfattelsen af Tingene o. s. v., og det kan godt være, at denne Kommission til en vis Grad har gjort dette, saaledes at det Resultat, man er kommet til i Landstingsudvalget, sikkert er det, der vil falde bedst i Traad med den Opfattelse af Forholdene, som de forskellige administrative Myndigheder ude i Amter og Kommuner har. Jeg skal under Hensyn hertil anbefale, at man akkviescerer ved den Maade, som Forslaget nu er udarbejdet paa, og jeg skal henvide til, at der er indsat en Revisionsbestemmelse, saaledes at vi inden for en kortere Aarrække faar Lejlighed til atter at se paa Sagen, og hvis der da har vist sig at være Huller i Loven, kan man jo til den Tid udfylde dem; har vi taget de Vildskud, der er kommet i de sidste 18 Aar, kan vi ogsaa nu, hvor der er truffet saadanne Kauteler som her, nok komme gennem de Aar, der hengaar, inden Loven igen skal til Revision.

Men der er et andet Punkt, jeg gerne vil gøre nogle enkelte Bemærkninger om, nemlig angaaende det Elektricitetsraad, der skal oprettes. I Øjeblikket er der en Elektricitetskommission paa 5 Medlemmer, der har en rent administrativ og teknisk Beføjelse, samt et raadgivende Udvalg paa 6 Medlemmer, som den nuværende Minister for offentlige Arbejder nedsatte — jeg tror, det var i 1930 — ad rent administrativ Vej. Naar man ikke dengang vilde røre ved Elektricitetskommissionen, og naar man tænker paa, at denne Kommission dengang var op imod 25 Aar gammel, forstaar man, at der har udviklet sig saa mange Interesser siden, at saadanne Interesser er berettigede til at sige: Maa vi ikke have Lov til ogsaa at være med? Det er ingen Bebrejdelse mod Elektricitetskommissionen, at saadanne Interesser ønskede sig repræsenteret paa den Maade, at de kunde tale med, og Ønsket stammer sikkert heller ikke fra, at de paagældende har ment sig tilsidesat af Elektricitetskommissionen, naar den skulde træffe Bestemmelse om, hvor den maatte anse det for naturligt at indhente Raad. Men naturligvis, selv om det ikke er et legalt Raad, men et af Ministeren ad administrativ Vej oprettet Raad, giver det de andre et noget bedre Rygstød over for Kommissionen; og det var altsaa dette, de op-